

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36.

Fylke: Sør-Trøndelag.

Tilleggsspørsmålnr. til nr. 36.

Herad: Singsaas.

Emne: Helsing, fakter og Åtferdi.

Bygdelag:

Oppskr. av: Chr. Loigaari.

Gard:

(adresse): Singsaas.

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Maater aa refse folk paa.

Oppskrifta er etter husmor Marie Loigaari's opp-tegnelse, f. 1892 i Singsaas.

I. Nei.

2. Slike netter ble alle utpaakarer stengt inne.

3. Ungiommen kunie vell av og til i kaathet dra fram i tun og veger forskjellige ting, f. eks. kjørerioninger som ikke hørte aarstia til, slipesteiner o.l. Men noen bestemt mening har en ikke hørt det var mei dette. Det var helst i høgtider naar det haide vanket skjenk at slikt forekom, men også i lyse netter naar unggutten for gaari i mellom.

Ris paa senga høyerte langfredagen til, for langfredagsmorgen dro den ugifte mannfolka ut gaardi-mellem og ga jentene ris paa senga.

B. Folk som somlet i arbeid kalte en " Slark ", sloe, og de som behanilet reiskap og iyr (hester) daarlig var en øvorsbagge, eller høggue.

4. Det var en stor skam at gaa ut pa besøk juledag-en, og var det noen som gjorde dette, saa sa en " De e naa en rettelig julbokk ".

5. Han maatte rø huggstabben, her menes den stabben som sto i neide vei iøra inne i stua, for i gammel

tid stoi en huggstabbe i dagligstua paa hver gaari.

6. Om en som ikke ~~hadde~~ holit maal, sa en at han
kom atti krøttyrlengia, eller atti kattræva.

Singsaas den 22-4-1954.